

Pannus

Pannus ses oftast hos schäfer, men finns även hos collies, pudlar, taxar och Greyhound. Det anses finnas ett betydande genetiskt arv, med vissa familjer och linjer inom en ras som är mer allvarligt drabbade, men miljöfaktorer spelar också en roll för utvecklingen av sjukdomen.

Pannus är ett tillstånd som påverkar hundens öga och som så småningom kommer att leda till blindhet om den inte behandlas.

Det är inte smärtsamt i sina tidiga skede, orsakar inga sekret från ögat och kan vara svårt att se om du inte tittar noga på din Greyhounds ögon i bra ljus.

Om den inte diagnostiseras eller behandlas kommer sjukdomen långsamt att täcka den klara delen av ögat (hörnan) tills hunden inte längre kan se.

Pannus anses vara en autoimmun sjukdom. Detta betyder att kroppen faktiskt börjar attackera sig själv. Den genetiska predispositionen att utveckla pannus är ärvd - så det tenderar att påverka vissa raser och vissa familjer inom dessa raser mer än andra.

Den andra faktorn som anses bidra till pannus är exponering för ultraviolett (UV) ljus. Denna exponering för UV-ljus tros utlösa reaktionens början, eller förvärra reaktionen, så det är viktigt att hålla drabbade hundar borta från starkt ljus, särskilt under sommarmånaderna när UV-nivån är hög.

Även om exponering för UV-ljus inte är orsaken till sjukdomen, ökar progressionshastigheten med exponering för höga nivåer av UV-ljus (från solljus eller reflekterat ljus från vatten).

Pannus-symtom börjar i allmänhet uppträda när hunden når 2-5 års ålder.

I början kanske du bara märker att hornhinnans kant verkar mer pigmenterad (färgad) än tidigare – ungefär som ”fräknar” som utvecklas nära ögats kant - eller så kan det vara en dimmig/gråaktig färg på kanten av den klara delen av ögat.

I allmänhet kommer sjukdomen att inträffa i båda ögonen, med början ungefär samtidigt, men lesionerna ser inte nödvändigtvis likadana ut.

Helst skulle ingen Greyhound med pannus användas vid avel.

Tyvärr, på grund av dess senare uppkomst, finns det några kullar som fötts upp från drabbade djur som kanske inte hade några ögonskador vid tiden för aveln.

Detta innebär att sjukdomen fortsätter att finnas i genpoolen.

Det finns inget genetiskt test för Pannus i skrivande stund, så sjukdomen kan endast diagnostiseras genom en ögonlysning hos en ögonspecialist.

Mål

Att alla hundar ögonlyses hos en ögonspecialist innan varje avelstillfälle.